

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

PIGER ER PYNTELIGE OG PÆNE DRENGE ER DISHARMONISKE

Farver, malerier, en palet - vi havde ventet at træffe hr. Morrild i net-op de omgivelser vi blev vist ind i.

Arbejdsværelset er halvt atelier halvt spise-stue, solen falder lige ind i stuen og værelset virker dobbelt lyst p.gr. af de hvide vægge og det hvidmalede gulv. Stole fra forrige års plystid er farverigt dekorede - væggene er behængt med sydamerikanske pile og slange skind, malerier, tegninger, reoler med bøger og et væld af flasker-til fernis, terpentiner etc. Vi sætter os om bordet med den røde dug.

Nu har I vel været hele lærerkollegiet rundt?

Det har vi ikke, men efter en tids stilstand synes vi, det kunne være interessant....

I maa sømænd gerne skrive, at jeg ikke deltager saa meget i skolens liv, som jeg gerne ville, fordi jeg har saa meget udenfor, - men jeg føler mig alligevel stærkt knyttet til skolen.

Vi ved, De begyndte som tegnelærer paa GHG i 1944, fik De pludselig lyst til at undervise skolebørn?

Jeg vil ikke gøre mig mere idealistisk end jeg er; det er en udmærket ekstrafortjeneste, - nu har jeg jo midstet 1. og 2. mellem, men Rektor har stillet mig i ud-sigt at komme til at undervise i gymnasiet fra 63, naar den nye skolelov træder i kraft - i billedanalyse, - kunstforståelse er det vist det hedder.

Har De altid interesseret Dem for at tegne og male?

Det har jeg, lige fra jeg gik i skole, samme skole som hr. Kruchow for øvrigt. Fra Ribe katedralskole blev jeg student og studerede saa to aar (19-22) polyteknik, nu fik jeg for alvor lyst til at tegne og male, men først og fremmest til at rejse.

TIL SYD-AMERIKA.....

Til Argentina ikke sandt?

Jo, jeg har familie i det meste af Syd-Amerika...

Havde De saa noget fast job?

Jeg levede som man sir: fra haanden i munden. - De kender maaske udtrykket en gaucho - en syd-amerikansk cowboy - et aars tid var jeg gaucho, jeg kom til at holde meget af heste, - jeg har levet sammen med indfødte - senere var jeg et aar i Buenos Aires. Et par oplevelser sir I? jae, jeg overværede feks. et mord, en tyrk og en argentiner var kommet op at skændes under et høstgilde - det var vist nogle sprogvanskeligheder - og saa stak ar. tyrken ned med en fork - politiet kom til og kørte liget væk i en presenning, hvordan det gik morderen, ved jeg ikke. I Buenos Aires var jeg til karneval i 8 dage i træk, butikkerne havde aabent et par timer om dagen, ellers festede alle fra morgen til aften og nat-med.

Hvorlænge var De saa i Syd-Amerika?

Fem aar.

LITTERARE FREMTIDSPLANER -

Deres litterære produktion bærer jo i høj grad spor af denne rejse - kan man vente mere i fremtiden?

Jae, men ikke med syd-amerikanske motiver - maaske endda ogsaa digte, muligvis til efteraaret!

Er det den fine anmeldelse - bl.a. Tom Kristensen roste Dem - der har givet Dem blod paa tanden?

Faktisk har jeg altid interesseret mig for lyrik og prosa -

SOM ELEV PAA AKADEM'IET....

De fem aar i Argentina ændrede ikke Deres planer? Bestemt nej, da jeg kom hjem blev jeg soldat og efter soldatertiden blev jeg optaget paa kunstakademiets skole (i 36) - det var en munter og lærerig tid. Vi havde forskellige sportsgrene f.eks. at gaa armgang i tagrenden fra vindue til vindue.

Hvem jeg skylder mest - na, det er ikke min skrædder! prof. Axel Jørgensen har betydet uhyre meget for mig - for alle os unge i det hele taget.

L'ART POUR L'ART ELLER...?

Hvad er kunst, hr. Morrild?

I venter vel ikke fyldestgørende svar - det kan jeg simpelthen ikke svare paa. I mange af mine foredrag har jeg været inde paa spørgsmaalet, jeg har syntes at nu har det været der, men alligevel er det smuttet - selv om man uddrog kvintessensen af alle mine foredrag. nej, definitionen eksistere ikke, men der er forsøgt mange tilnærmelser: et stykke virkelighed set gennem temperament... Picasso kan jeg bedst tilslutte mig: I virkeligheden efteraber vi ikke naturen, men iklæder opfundne former et realistisk skær.

Er abstraktion en blindgade?

Det er absolut nødvendigt i ethvert billede at abstrahere

here, at forenkles, at søge en accentuering og vi vil næppe vende tilbage til tidligere tiders omhyggelige naturalistiske maleri - jeg tror ekspressionismen vil blive fremtidens udtryksmaade, men en kunstner maa ikke slippe naturen han maa være i en stadig kontakt med den.

KAN DE UNGE FORNY KUNSTEN ?

Kan man vente gennembrud, noget nyt revolutionerende fra de unge danske malere ?

fort. side 5.

FONA

RADIO - FJERNSYN - PLADER

Strandvej 161, Hellerup   Telf. HE 4422

VÆR KLOG!

VÆLG EN BOG

HOS

VOLDBYG

Som I sikkert allerede ved minder et atom med sin atomkerne og elektroner i mange henseender om et solsystem, men en nærmere betragtning viser, at vi langt fra kan forstå atomets egenskaber og navnlig dets særlige bestandighed ud fra de principper, hvormed Newton forklarede planeternes bevægelse omkring solen. Vel må vi antage, at planeterne i lange tider har bevæget sig meget nær i samme baner, men dette skyldes kun, at vort solsystem i så ringe grad er blevet forstyrret af påvirkninger udefra. Skulle imidlertid engang en klode fra verdensrummet komme i nærheden af os, må vi være forberedt på, at både jordens bane og årets længde fra da af ville blive ændret. Helt anderledes forholder det sig imidlertid med atomets elektronsystem, der, så længe kernen ikke splittes, efter enhver forstyrrelse vil reorganisere sig således, at den oprindelige tilstand igen vender tilbage.

En nøgle til forståelse af de for atomerne gældende ejendommelige lovmæssigheder har vi fået gennem Plancks opdagelse i det første år af vort århundrede af det såkaldte virkningskvantum, der er udtryk for en begrænsning af selve de mekaniske processers delelighed. Det er dog slet ikke muligt at forklare en så dan begrænsning ved hjælp af vore sædvanlige fysiske begreber, der, hvor udstrakt deres anvendelsesområde end er, har vist sig at være idealisationer, der kun gælder, når de virkninger, der drejer sig om, er store i forhold til det enkelte kvantum, og som svigter, når vi søger at anvende dem til at gøre rede for de nye erfaringer fra atomernes verden.

Nogle af Jer har måske allerede hørt om de overraskende vanskeligheder, som spørgsmålet om elektronernes natur har stillet os overfor. På den ene side må vi jo betragte elektronen som en partikel, idet målinger af en elektrons masse og elektriske ladning altid giver samme resultat. På den anden side er man ved beskrivelsen af andre af elektronernes egenskaber henvist til at bruge bølgebilleder i lighed med dem, der har vist sig uundværlige for beskrivelse af lysets forplantning. Overraskelser af samme art har vi også mødt ved spørgsmålet om lysets natur, idet bølgebillederne er ganske utilstrækkelige for at forklare love, der gælder for den måde, hvorpå atomerne optager og udsender lysenergi, og for hvis redegørelse man har måttet gribe til at beskrive lyset som sammen-sat af enkelte lyskvanter eller fotoner med partikelkarakterer.

En sådan situation, der hidtil var helt ukendt i fysikken, måtte jo til at begynde med virke ganske forvirrende, men efterhånden inddå man, at når man benyttede de modstridende billeder, var det aldrig for at beskrive eet og samme fænomen, men kun for at gøre rede for erfaringer, der var vundet under forskellige forsøgsbetingelser, der udelukkede hinanden. Sådanne erfaringer står derfor i et forhold til hverandre, som man betegner som komplementært for at understrege, at de, til trods for at de ikke forenes i eet enkelt anskueligt billede, hver især giver udtryk for lige vigtige sider af de samlede oplysninger, der overhovedet kan vindes.

I denne forbindelse må vi først og fremmest gøre os klart, at vi for at beskrive en bestemt forsøgsopstilling og de derved vundne iagttagelsesresultater altid vil være henvist til at benytte begreber udtrykt i den sprogbud, som menneskene har udviklet for at finde sig til rette ved dagliglivets begivenheder. Det betyder jo ikke andet end, at det ved ethvert fysisk forsøg må dreje sig om noget, hvorom vi kan fortælle andre, hvad vi har gjort, og hvad vi har lært. Helt anderledes stiller spørgsmålet sig imidlertid, når vi skal sammenfatte resultater vundet under forskellige forsøgsbetingelser.

Kun så længe, det drejer sig om fænomener, hvor vi kan se bort fra kun så længe, det drejer sig om fænomener, hvor vi kan se helt bort fra den vekselvirkning, der altid må være til stede mellem genstanden for undersøgelsen og de apparater, der benyttes ved dens iagttagelse, som f.eks. når vi bestemmer en planets sted i dens bane til forskellige tider, kan vi tale om genstandens selvstændige opførelse uafhængig af vor iagttagelse. Når vi derimod har at gøre med en elektron under forhold, hvor virkningskvantet spiller en afgørende rolle, kan vi slet ikke længere skelne skarpt imellem, hvad vi kunne kalde elektronens egen opførelse og dens vekselvirkning med de måleinstrumenter, der indgår i den forsøgsopstilling, hvorunder fænomenet fremkommer. Under sådanne forhold er derfor forudsætningen for på sædvanlig måde at sammenligne resultater vundet under forskellige forsøgsbetingelser ikke til stede. Det drejer sig her ingenlunde om vanskeligheder af teknisk art, men om et principielt punkt, der er betinget af selve vilkårene for erfaringernes beskrivelse.

Den komplementære sammenfatningsmåde er at betragte som en naturlig udvidelse af den sædvanlige fysiske beskrivelse, der ikke har vist sig rummelig nok til at omfatte de ejendommelige lovmæssigheder, der gælder i atomernes verden og som er afgørende for egenskaberne af de stoffer, hvoraf alle vore redskaber ja også vore egne legemer består. I første øjeblik lyder det måske underligt, at man skulle være nødt til at give afkald på de krav om anskuelighed i naturbeskrivelsen, som man hidtil antog som helt selvfølgelige, men ved nærmere betragtning finder man, at vi også på mange andre områder har at gøre med forhold, der viser en nøje lighed med dem, vi har mødt ved undersøgelsen af atomernes egenskaber.

Vi behøver jo blot at tænke på den komplementære måde, hvorpå vi bruger sådanne to ord som "tanker" og "følelser" for at beskrive de situationer, som ethvert menneske daglig befinder sig i. Disse ord henviser netop til sider hvert menneske daglig befinder sig i. Disse ord henviser netop til sider af vore indre oplevelser, der er lige væsentlige, men som udelukker hinanden i den forstand, at selv vore varmeste følelser fuldstændig mister deres art, når vi forsøger at udrede dem ad den kolde logiske tankes vej. Lignende forhold gør sig gældende i samlivet med vore medmennesker, hvor intet af ordene "retfærdighed" og "kærlighed" kan undværes. Enhver pige eller dreng forstår, hvor meget "fair play" betyder i leg eller sport, og at man ingen agtelse kan have for sig selv, uden når man stræber efter at handle retsindigt mod andre, men samtidig må vi gøre os klart, at brugen af retfærdighedsbegrebet i dets yderste konsekvens udelukker den kærlighed, som kaldes på over for ældre, søskende og kammerater.

Når man først har indlevet sig deri, kan man efterspore komplementaritetforhold på så at sige alle kulturlivets områder, og den omstændighed, at vi tvinges til at erkende sådanne forhold inden for et område som fysikken, der på grund af dens anvendelser indtager så stor en plads i skole-undervisningen turde også komme til at øve en indflydelse på de unges opdragelse. Selv om det i en kort artikel ikke er muligt at give en klar og indgående fremstilling hverken af den store udvikling inden for atomfysikken eller af den belæring om vilkårene for vor erkendelse, den har bragt, håber jeg, at det er lykkedes mig i det mindste at give Jer et indtryk af problemernes betydning og rækkevidde.

N I E L S B O H R .

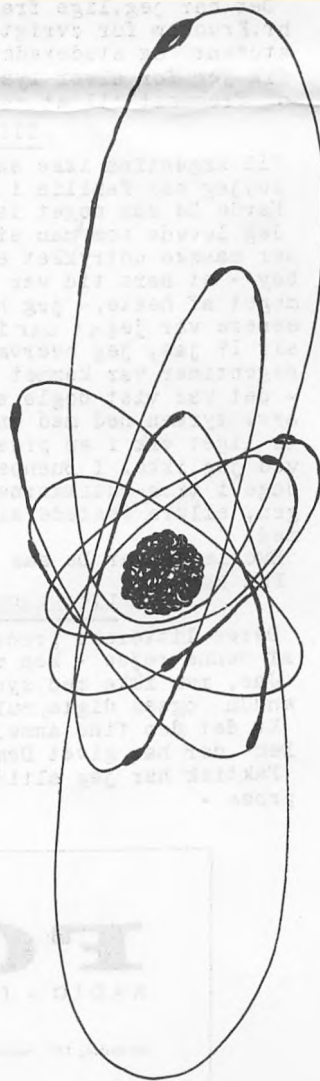
Atomerne

g

vor

Erkendelse.

PAA FORESPØRGSEL OM ET INTERVIEW MED PROFESSOR NIELS BOHR HAR PROFESSOREN I STEDET SENDT OS HOSSTAEENDE ARTIKEL.

Et Orgie anno 1903

Fortælle noget om ungdommens forlystelser i "gamle dage", hr. redaktør? Specielt danseballerne og den slags Tja, hvorfor ikke? Det skulle så bl.a. være for at fortælle, hvor uendelig fine og noble vi i min tid var i omgangen med det såkaldte smukke køn. Det kan måske være, at det kommer til at stå i et lidt forklaret skær, og lidt løgn og digt skal der jo også nok snige sig ind i det. Det er ligesom med forboldkampe: man synes altid, de spillede bedre i "gamle dage". Men jeg kan da prøve.

Hvornår jeg begyndte at gå til dans, spørger De, hr. redaktør? I 1903, da var jeg 3 år. Jeg har aldrig kunnet forstå, hvorfor man absolut skal tvinge små drenge til at foretage sig ting, der strider mod deres natur. Det er det rene barbari. Jeg gik hos et par meget dygtige og meget skrappe damer, der tævede os over benene med et spanskkrør, når vi ikke kunne hitte ud af deres fjollede trinskoler. Der var især noget, der hed "første position". Det så ud, som om benene var skruet helt forkert på, sådan kvarter-i-tre ben. De kunne slet ikke bruges til at spille fodbold med, og det er dog det, de er bestemt til fra naturens hånd.

Desuden var jeg kommet på et hold, hvor pigerne gennemsnitlig var et par år ældre end jeg, og de var ikke særlig interesseret i at danse med mig, men jeg var da lige glad, sådan nogle dumme tøser. Nå, det lykkedes mig da også at pjække den det meste af en sæson, men desværre var telefonen allerede opfundet dengang, og min fader havde været tåbelig nok til at installere sådan een i hjemmet, og så var det løb kørt.

Om jeg slet ikke senere brød mig om at danse, spørger De, Jo, hadet til dans og piger fortog sig langsomt, og da jeg var 15-16 år, var det så godt som forsvundet, og det har mærkelig nok ikke vist sig senere.

I min skoletid (jeg taler her om gymnasietiden) havde vi 2-3 baller om året + et par private. Anden form for dans fandtes ikke. Dans på restaurationer var endnu ikke opfundet. Der var ganske vist de offentlige danselokaler (Kjæden" f.eks. cf. visen om Hanne Godske), men der kunne vi pæne fyre fra gymnasiet jo ikke komme. Om jeg aldrig har været sådan et sted i min skoletid? Joh, een gang. Da fik jeg et blått øje af en blikkenslagersvend (det lyder, som en dårlig vittighed, men han var blikkenslager. Jeg har senere truffet ham, dog ikke i øjet).

Af alle baller var de private de værste. Det var den rene tortur. En invitation blev udsendt mindst 14

dage i forvejen, og søndagen før begivenheden måtte man indfinde sig mellem 2 og 4 for at blive inspiceret, og hvis man så var så uheldig at være husets datters udvalgte, var der ingen ende på de spørgsmål, svigermor kunne stille angående ens faders stilling og egne fremtidsplaner. Og hvad vidste man om det, når man kun var 17 år? Imens sad fatter og var ved at gæbe kæberne af led.

Skoleballerne var morsommere; der var man på hjemmehavne. Av, hvor var pigerne søde dengang, (det er de for resten stadig). Hvor duftede de dog dejligt både af scap sæbe og savong sæbe, og sikke det knitrede, når de gik! Og sikke deres søde små næser kunne skinne! Det var vel nok tider! At nogen kan nævne at bide i sådanne søde næser. Det har jeg selv set på vore skoleballer. Ellers ved jeg ikke, hvad det er, de unge mennesker foretager sig.

Hvad er det dog De siger, hr. redaktør? Om jeg aldrig har kysset en pige farvel i gadedøren? Neh, - joh, een gang, må jeg indrømme. Men jeg fik også min straf. Hun giftede sig med mig!

Sv. Myllers

Næppe, danskerene er for meget epigoner, for lidt selvstændige, nordmændene staar stærkere, de vil være bekendt de er nordmand, her hjemme er for meget snopperi for de franske malere, og saa kommer de unge malere for let til al ting, man abstrahere ikke voldsomt og inderligt fra begyndelsen det maa komme lidt efter lidt.

Tilhøre De selv nogen isme? Aah nej, - jeg søger at naa noget konstruktivt, noget klarlærende i mine billeder; mit tegneprincip er: at udtrykke sig ved de 4 figure: kasse, kegle, kugle & cylinder, mit maleprincip: at udtrykke billedet i 3 klange f. eks. grøn, violet, orange eller rødt, gult, blaat - ikke saaledes at der ikke maa være andre farver, men denne 3-klange skal være den dominerende.

Er kunstnertypen fra et bestemt miljø? Afgjort nej, jeg har paa mine aftenhold haft professorer, fruere og arbejdsmænd og lige ofte har saavel den ene som den anden vist et talent, kunstens adelskab er for alle klasser!

ER DRENGE PIGER OVERLEGNERE?

Er der forskel paa piger og drenge som kunstneriske begavelser? Meget endda, drenge stagnerer ikke saa hurtigt som piger, pigerne er større æstetikere, men blir hurtigere ensformige, drenge errebelske, disharmoniske - ekspresive, piger er pæne - pyntelige - dekorative --

AT BETRAGTE ET KUNSTVÆRK

Med hvilke øjne bør man betragte et kunstværk? Jeg kan kun svare, at kan man se en helhed, danner det indre øje en syntese, er man lidt af en kunstner selv, alm. dødelige ser kun detaljer.

Synes De reproduktioner kan ha værdi som det ægte kunstværk?

Uha nej, paa mig virker gentagelser pinlige, utilfredsstillende - jeg gentager nødtigt selv - indtrykket af motivet skal først sætte sig. Hør hvad sir d'herre til en kop kaffe - og mens hr. Norrild sætter vand over til kaffe ser vi os nøjere omkring og vi snakker videre mens kaffen blir kold - den unge kunststuderende Tage Norrild vender tilbage til akademisaarene, alt i alt ikke nogen kedelig periode maa man indrømme!

Kan man tale om et fuldent bilde?

Ja, jeg vil mene, at naar kunstneren ikke længere føler noget psykisk pres, er billedet færdigt!

Kan et naturtalent undgaa proportioner i sine billeder?

Det kommer ganske af sig selv, visse prop., og det har man vist lige fra oldtiden, gør billedet levende, visse dødt, - det gælder om at faa den rette sammenhæng mellem x og y - Redaktørerne er maaske selv matematikere? - de kan være bundet som i en differensrække eller som i en kvotientrække - det er kort sagt et spørgsmaal om matematik.

Og hvornaar er et billede saa et kunstværk? Naar det er noget i sig selv uafhængigt af motivet - naturen i sig selv indretter sig ikke som motiv, - kunstneren maa selv abstrahere og komponere. Man gengir maaske i bas skønt man ser farverne i diskant, men forholdet skal være det samme.

PUBLIKUM.

Hvad er malerens fornemste opgave? At tilfredsstille sig selv - og ikke publicum - kunstneren er sin egen ubarmhjertige kritiker.

Kunstneren passer ikke til et alm. borgerligt erhverv jeg vil sammenligne ham med okaplen i zoo, folk "man", nærmer sig dette mærkelige dyr, og naar man saa har betragtet lidt sir man til sin sidemand: lad os hellere gaa over og se paa aberne.

Er publicum snoppede - hvad vil man ha i dag. Jeg vil dele publicum i 3 grupper:

I. gruppe: et lille intelligens-publicum der staar kunstneren nær, de fatter noget af hvad han vil og stille ingen krav om hvad kunstneren skal male.

II. gruppe: man vil ikke spænde ben for ungdommen, man vil ikke, tør ikke hverken sige ja eller nej - ens smaa modebestemt.

III. gruppe: den store dumme hob, man er usnoppet, man vil ha noget pænt! Jeg kender en dame der maler for gruppe 3, hun er ren og skær fidus-maler. Hun maler frodige zigøjnerpiger og hedelandskaber med solnedgang til vestre og to græssende køer til højre i forgrunden... og hun tjener lo gange saa meget som jeg....

Eftermiddagen er forbi, skyggerr af træerne udenfor naar langt ind i stuen, vi ser skisser, fra ungdomsaarene og fra elever i alle aldre...

Det er rart at strække benene, men det er kedeligt at skulle sige farvel og vende tilbage til hverdagen fra en vandring i eventyrland... Casper.

fort.fra side 6. Derved kan klangen betragtes som dur-treklang med tilføjet sekst eller som ufuldstændig tredcecimakkord. Der arbejdes også meget med forstørrede og formindskede klange som f. eks. den formindskede septimakkord, også kaldet den ufuldstændige noneakkord. Til gengæld bevæger man sig ikke langt væk fra grundtonearten.

De væsentligste forskelle mellem jazzens og den klassiske musiks harmonik er altså, at medens jazz'en har fast harmonifølge, kan den klassiske musik anvende harmonien som varierende element over en fast melodi; og at akkorderne er enklest i klassisk og mere indviklede i jazz.

Vi ser, at der er store forskelle, hvad de enkelte elementer angår. Men vi må ikke glemme, at tonematerialet er det samme. Begge musikarter arbejder med oktaver på tolv halvtoner; begge arter arbejder med dur- og molklange, og til en grundtoneart hører de samme nært beslægtede tonearter. Over for disse ligheder må de ovenfor opridsede forskelle betragtes som detaljer.

Som I vel allerede har opdaget kan jeg bedst lide klassisk musik. Ikke sådan at forstå, at jeg er fanatiker; men af de musikstykker, jeg bedst kan lide, er langt de fleste klassiske, og af dem er hovedparten fra barokkens og wienerklassicismens tidsaldrer. Jeg vil nu prøve at give grunden til det.

For det første kræver den klassiske musik noget af publikum. Man må selv finde grundrytmen og holde fast ved den for at kunne opfatte musikken. Man må være opmærksom for at kunne følge de tit meget indviklede modulationer og for at kunne opfatte de forskellige stemmer i den polyfone musik, deres samarbejde og kontrasterne mellem dem. Musikken kræver en indsats af tilhøreren; men hvis han gør denne indsats, bliver hans udbytte af musikken meget større. Han kan godt nøjes med at lade den strømme ind i øret, men det er morsommere, hvis han kan finde sammenhæng og mening i musikken.---For det andet kan jeg bedre lide de harmonier, som findes i den klassiske musik end de, som findes i jazz'en. De rene dur- og molklange og de hurtige modulationer giver et indtryk af noget levende og pulserende og samtidig klart og utvetydigt. Barokkens klare, næsten logiske klange åbner en uendelig verden af harmonier for tilhøreren; og man kan meget vel komme i ekstase af barokmusik, hvis man følger harmonierne opmærksomt. Wienerklassicismen er meget ofte lys og let, med spring og triller; og den spiller som oftest i durtonearten. Mange af Mozarts stykker er muntre og livlige uden derfor at være hektiske; man skynder sig, men ikke fordi man har travlt.

Den tredje og sidste grund, der i særlig grad angår musikere og komponister, er langt den vigtigste: Kun en meget indbildsk musiker vil mene, at hans eget geni, hvis han har noget, kommer op på siden af de store komponisters. Vi kan lære mange ting ved at lytte til og ved at spille de ældre klassiske komponister. Bach, Beethoven, Chopin, Haydn, Händel, Mozart og alle de andre gamle "gutter" kan fortælle os mange mange ting, som vi aldrig selv ville finde på. De kan lære os finesser og inspirere os. De kan forbløffe os med harmoniske, melodiske og rytmiske effekter, hvis eksistens vi aldrig har anet. DERFOR bør vi lære så meget som muligt af de helt store kanoner, og vi bør udnytte den erfaring, der er gjort århundreder før vor tid. Det er netop på dette punkt jazz'en svigter. Man kan nok få plader med dygtige jazzmusikere, men langt de fleste af deres ideer går tabt, fordi ET JAZZNUMMER SKABES PÅ STEDET AF DET LILLE ENSEMBLE, DER SPILLER DET, OG DØR, SÅ SNART DET ER FORBI. Den traditionelle jazz spiller ikke samme nummer ens to gange. MEN ET KLASSISK MUSIKSTYKKE SKABES AF EN ENKELT PERSON DER FÆSTNER DET PÅ PAPIRET, HVOREFTER ANDRE SPILLER DET. Det lever videre som noder og kan spilles på nøjagtig samme måde om tusind år! En jazzmusiker tager sit værk med sig i graven. En klassisk komponist lever videre i sine værker og virker igennem århundreder. Ingen vil vel påstå, at Bachs musik ikke anvendes,---eller Beethovens,---eller en hvilken anden stor komponists. Vi kan høre klassisk musik fra alle tidsaldrer i dag; men vi kan kun høre jazz af idag.

Det er rigtigt, at jazzens improvisationer er af stor værdi, fordi musikerne giver udtryk for deres egne følelser. Men man kan også improvisere i klassisk stil. Jeg selv gør det gerne og længe. (Til oplysning kan tjene, at jeg spiller orgel som hovedinstrument og klaver ved siden af.) Den musiker, der spiller klassisk, kan både give udtryk for sine egne og andres følelser. Jazzmusikeren kan "kun" give udtryk for sine egne; og da de færreste musikere er genier, må den klassiske musik blive af en gennemsnitlig højere karat end jazz'en.

Det var i meget korte træk de vigtigste grunde til, at jeg helst hører klassisk. Jeg er klar over, at mange af jer er uenige med mig; og jeg vil opfordre jer til at protestere, enten gennem bladet eller til mig personlig. Jeg er altid villig til at diskutere emnet.--- Men kom nu ikke med den om, at klassisk musik er kold og mekanisk. Hvorfor skulle man så spille den?

Henrik Colding-Jørgensen.
IIq.

SIDEN SIDST:
KA' DET NYTTE?

"Er der en ide her paa jorden der er saa stor, at man kan forsvare at skade kommende generationer for dens skyld," spurgte højskolelærer og forfatter Carl Scharnberg da han d.24. marts talte i gymnasieforeningen om kampagnen mod atomvaaben.

Carl Scharnberg lagde ikke skjul paa ,at han kom for at overbevise forsamlingen om kampagnens berettigelse og dermed om at et internationalt forbud mod atomvaaben ikke er et spørgsmaal om partipolitik, men en betingelse for vor fremtidige eksistens. Foredragsholderen opfordrede stærkt til at studere det foreliggende materiale om den radioaktive-straalængs virkninger, specielt anbefalede han H.V.Brønstedts: Atomalderen og vor biologiske fremtid, sammen med en atomvaabnets historie af Robert Jungk: Stærkere end tusind so le.

Carl Scharnberg sammenlignede tidens ligegyldighed over for atomvaaben & brintvaabens trussel med smaa-borgerens snæversyn som er skildret af Hans Fallada i Lille mand hvad nu? og som i samme roman førte til nazismen. Nürnbergdomstolen dømte ikke blot nazi-ledere men hele det tyske folk. Det vidste, hvad der skete og burde have reageret imod det.

Det samme kan siges om os naar mutationerne begynder at vise sig, sagde Scharnberg.

Efter en forholdsvis livlig diskussion, som isvrigt blev holdt paa et sobert plan talte SKOLEBLADETS medarbejder med Carl Scharnberg, for at faa præciseret nogle spørgsmaal angaaende kampagnen.

Vi spurgte om kampagnen har noget politisk sigte:

Absolut ja, Nemlig afskaffelse af atomvaaben, hvilket dog ikke er et partipolitisk spørgsmaal, men et spørgsmaal om at overleve.

-Gaar kampagnen ind for en ensidig vestlig eller østlig nedrustning?

Nej,nej og atter nej.

-Har kampagnen noget forhold til NATO?

Ja, enhver udvidelse af atom-omraadet, hvad enten det gælder NATO eller Warszawapagtens lande vil forøge truslen. Der og kun der kommer NATO ind i billedet.

- Hvorfor sender kampagnen ikke en resolution til regeringen?

Man ikke der er sendt adskillige hundrede resolutioner til den stakkels regering siden 1945. Jeg tror det stærkeste er en levende resolution udtrykt ved mennesker der simpelthen rejser sig og gaar.

- Tror De magthaverne vil reagere?

Jeg mener det er sket i hvert fald indenfor landets grænser.

- Er Deres vigtigste beveggrunde etiske?

Kort og præcist: Ja.

Et vellykket arrangement, blot skade at saa mange atomvaaben-entusiaster blev hjemme.

S.N.

Der er to muligheder: enten er festsalens filmsapparat i uorden eller ogsaa maa gymnasieforeningen leje nogle film med teknikken i orden, den var under al kritik i " De syv der dømte".

Indholdet var over emnet: hvem har ret til at dømme naar vores retslyn er vidt forskellig alt efter hvem det gælder. Pointen der var indeholdt i filmens sidste tre meter fik man ikke at se, men efter sigende skulle den være en fuser.

Bestyrelsen raades ikke til at gentage den slags filmsaftener.

Til den 17. feb. havde gymnasieforeningens bestyrelse skaffet politi-inspektør Jens Jersild, der talte om ungdomskriminalitet, et emne man har hørt adskilligt om før, men som altid kan trække publikum. Jens Jersild forærede biblioteket sin egen bog om emnet.

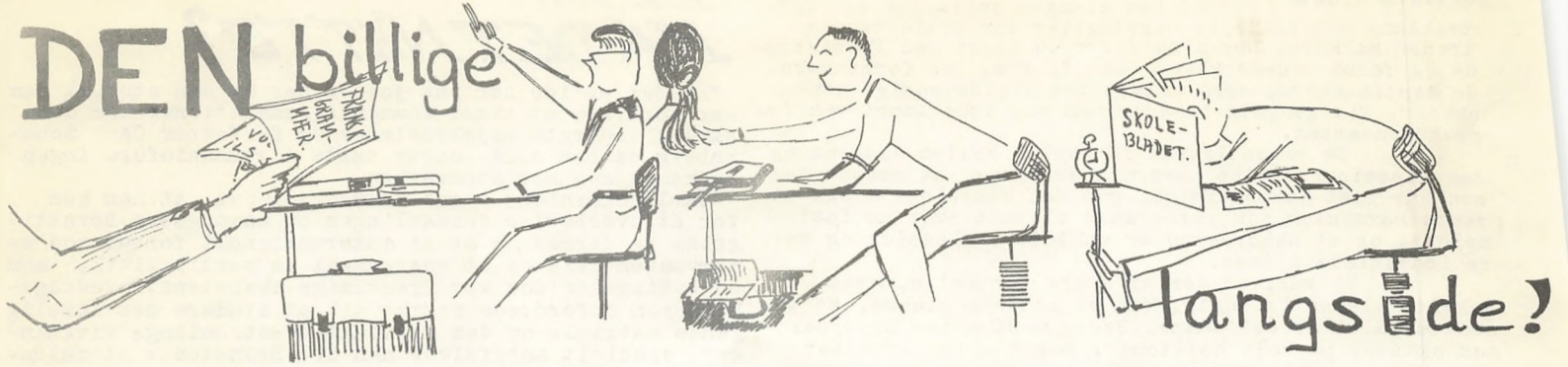
STRYGEINSTRUMENTER

Blokfløjter til begyndere og viderekomne. Alt i strenge og tilbehør. Violinbygger:

pauli merling

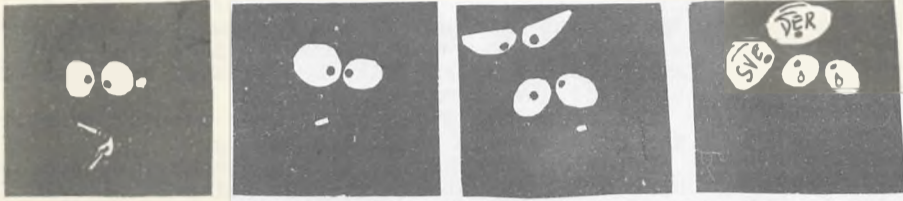
VESTERGADE 3, KØBENHAVN K. TELEFON BYEN 7800

DEN billige

Drama i 4 tableauer (Skueplads: Dreng- toiletet)

UNUSUAL SHAPES

Obs!

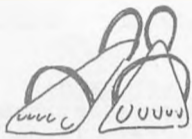
VOR FOTOKONKURRENCE
side 6

TEXTILIANA

Strandvej 191
HE 4330

- Hvidevarer
- Gulvtæpper
- Gardiner
- Sengeudstyr

I fuldt alvor udskrives vi en standal - konkurrence det gælder om at gætte, hvem disse (se fig. 1) standaler tilhører.

- Martin Larsen.
- Steendahl.
- Nørregaard.

Da red. ikke tør offentliggøre svaret, bør vi eventuelle interesserede opøge de nævnte kandidater og forhøre sig - - - .

I. præmie: fribillet til en frivillig gymnastikopvisning d. 1/7-1961, start: klokken 6.00.

Announce for en restaurant:

Hvis De ønsker en virkelig munter aften ude, saa er vor restaurant stedet. Centralt beliggende -- midtvejs mellem hospitalet og fængslet.

Det lakker mod enden sa' kællingen -- hon satte sig sig paa sit nyferniserede gulv.

Svenskeren: Den bøv tycker jag inte om....

Danskeren: Nej, jeg tygger heller ikke min bøv to gange.

FRA VOR HJEMLIGE KRIGSKORRESPONDENT.

Man præsenterer danske rekrutter for en mageløs samling intelligensspørgsmål, feks.:

A EF HI KLMN

BCD G J OPQ

spørgsmålet er så, hvor resten af alfabetet skal stå, over eller under strengen??? (løsning nederst på siden)

e, t, t, f, f, s, s, o, ?, ?, , , , , fortsat venligst denne række af bogstaver!!

I. hjælp: opgaven kan klares af børn i 2. klasse!!

II. hjælp: rækken hedder paa engelsk: o, t, t, f, f, s, s, e, . . .

III. hjælp + løsning: nummer ni er n

Rasmussen: Hvordan døde kong Valdemar?

Børge: Jernbaneulykke - der staar, han døde under et tog.

Den unge mand til pigen i sine arme: Hvorfor dog kæmpe imod naturen . . . . . lad os dog gaa ud og se, hvad der er i spisekammeret.

Jægeren vender surmulende hjem fra jagten, og hans kone spørger:

-Skød du noget?

-Nej.

-Hvad har du da i sækken paa ryggen?

-Det er hunden...

Blem: Først havde vi fyrreskovens tid, saa egeskovens tid, og saa bøgeskovens...

Elev: Ja, og nu har vi elskovens tid.

VITAMIN-PRÆPARATER

FÅS PÅ APOTEKET!

Alt i foto og kino udlejninger
Pas og kørekortfoto fremstilles medens De venter

SKOT

ADLI-chokolader

Strandvejen 92

Lige for Hellerupvej

Altid friske varer.
Lækre gaveæsker.
Hellerup Is. Hele året. He. 1482 x.

E. SØRENSEN

Fiskehuset NEPTUN

REBEKKAVEJ 49 . TELF. HELRUP 4130

Fisk . Vildt . Østers . Hummer . Fjerkræ

Soft ice-bar

RASTRUP JOHANSEN CALLISEKVE:

Den lille nærvise SKOLETROLD

Sit med Churchill om de ny "kunstskatte" skolen har købt: Aldrig har saa mange faaet saa lidt for saa meget!

Hvad lyder værre end en klarinet?
To klarinetter!
Hvad lyder værre end et skoleorkester? . . . . .

(Løsning: alle bogstaver der skrives med rette linier, staar øverst!)

THE MOST UNUSUAL SHOP IN THE WORLD
ESTERGADE
10 PASSEY
YOU PASS BY